

[Hans Knudsen.]

et meget godt og fornuftigt citat, og jeg tror, det ærede medlem skulle tænke lidt mere over det og over, om det ikke netop er sådanne tanker, der foranlediger os til at ændre vor skattelovgivning og vore skattesystemer, således at man ikke i så høj grad som hidtil beskatter eller straffer de arbejdsskabte indtægter. De mennesker, der har forøget deres arbejdsindsats, har jo netop stadigvæk haft følelsen af, at resultatet blot blev, at skatterne steg uforholdsmæssig meget ved en sådan ekstra arbejdsindsats.

Til det ærede medlem hr. Poul Møller har jeg kun en ganske enkelt bemærkning, idet den højtærede finansminister jo så udførligt har beskæftiget sig med de af ham fremførte argumenter. Det ærede medlem hr. Poul Møller fremførte som bevis for, at skattereformen ikke skulle betyde nogen forenkling og ikke skulle gøre det lettere for skatteyderne at overse skattereglerne, den påstand, at når man for fremtiden ikke må trække alle skatterne fra, men kun må trække kommuneskat og kirkeskat fra, vil det virke forvirrende på skatteyderne. Jeg forstår ikke, hvori denne forvirring skulle bestå. Jeg forstår ikke, hvorfor det skulle forvirre skatteyderne, at vi får en bestemmelse, der siger, at kommuneskat og kirkeskat må trækkes fra, men de øvrige skatter ikke. Skulle det være mere indviklet end den nuværende ordning, der siger, at betalte, forfaldne skatter må trækkes fra? Jeg kan ikke se, der er nogen som helst forskel på det.

Det er en af de ting, man har nævnt for at bevise påstanden om, at der ikke skulle være den forenkling i forslagene, som vi giver det udseende af. Det fremføres i samme forbindelse, at den forøgede kontrol med selvangivelserne, som forslagene indeholder, ikke skulle give mindre, men tværtimod større administration. Det er muligt, at en forøget kontrol vil medføre en noget forøget administration; men jeg tror, den højtærede finansminister har ret, når han siger, at alle de mennesker, der nu gennem år har følt, hvordan deres indtægter gennem lønningslister o. lign. blev kontrolleret til sidste øre, vil se det som en fordel, om man på andre områder kunne lette administrationen så meget, at der blev bedre mulig-

heder for at få gennemført et kontrolsystem overfor ukontrollerbare indtægter. En sådan kontrol har vi savnet; dog er man jo i de seneste år gået i gang med at opbygge visse foranstaltninger i så henseende.

Til allersidst vil jeg gerne gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Alfred Jensen. Jeg forstod af det ærede medlems ord, at han havde misforstået mine udtalelser. Det ærede medlem mente, jeg havde sagt, at jeg troede på muligheden af, at vi kunne nedsætte vore forsvarsudgifter. Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at jeg blot har sagt, at jeg ikke troede på en større nedsættelse af de offentlige udgifter; hvis der fremover kunne blive mulighed for færre forsvarsudgifter, måtte vi på den anden side være klar over, at der, uanset hvordan det ligger på dette område, er ønsket fremme om snarest muligt at få gennemført en folkepensionering og om at få en forbedring af ungdommens uddannelsesmuligheder. Derfor må en skatterevision efter min mening gå efter de linier, at der ikke for tiden er muligheder for i væsentligt omfang at nedsætte de samlede skattebeløb, der må opkræves hos skatteyderne, men at man ved revisionen først og fremmest må tilstræbe en bedre fordeling af de samlede skatter ved en eventuel overflytning af skattebyrden, sådan at vi tilgodeser de små og de mellemste indkomster.

Erik Eriksen: Jeg må måske begynde med at gøre en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der sagde til mig, at jeg havde ikke ret, når jeg i mit indlæg havde sagt, at ministerens forslag på de områder, der vedrører skattefradragsretten, var en udfordring; det var regeringens parlamentariske ret at foreslå, hvad den ville, sagde det ærede medlem. Det kunne naturligvis ikke falde mig ind overhovedet at benægte dette; men derfor kan det jo godt være, at jeg har ret, når jeg siger, at det var en politisk udfordring. Det mener jeg fremdeles, og jeg blev egentlig styrket i min opfattelse, da jeg sad og lyttede, som jeg altid gør, når det ærede medlem taler, og hørte det ærede medlem sige, at fradragsrettens bortfald var ikke noget, der kunne vedtages her i tinget; det er her, magten er samlet, sagde det ærede medlem; det ville være klogt, om ministeren havde